

Cuba, met syndicale groeten

Anoniem

In 2009 maakte Initiatief Cuba Socialista (ICS) het boekje *Cuba, een andere reis is mogelijk*, een beknopte handleiding bij het sociaal experiment Cuba. In 2010 volgde *Cuba, revolutie met een groen hart*, dat in dezelfde stijl de ecologische dimensie van dat project naar voor haalt. En nu is er *Cuba, met syndicale groeten*. Erwin Carpentier, Toon Danhieux en Marc Vandepitte gaan vooral in op de rol van de vakbond en de solidariteit van Belgische vakbonden met het rebelse eiland.

De Cubaanse vakbond – de CTC, Central de Trabajadores de Cuba, de Cubaanse Arbeiderscentrale – telt bijna 3,5 miljoen leden en organiseert de meerderheid van de beroepsbevolking. Net als de Belgische vakbonden waakt hij over de correcte toepassing van het arbeidsrecht, goede arbeidsomstandigheden, een waardig loon, een goede sociale zekerheid, veiligheid en gezondheid op het werk, enz. Maar tegelijk werpt hij zich op als de verdediger van een sociaal, economisch en politiek systeem dat het resultaat is van de sociale revolutie die onder leiding van Fidel Castro, Che Guevara en vele anderen in 1959 de Cubaanse maatschappij ingrijpend heeft veranderd.

De geschiedenis van de CTC en ook de politieke context waarin de vakbond functioneert en werkt, wordt verduidelijkt. Ook de actuele uitdagingen aan bod. Kort na het aantreden van Raúl Castro als de nieuwe president (2008) besloot Cuba immers zijn economisch model te ‘actualiseren’ met een forse uitbouw van de zelfstandige beroepen. Dat gaat met een verschuiving van de werkgelegenheid in overheidsdienst naar de privésector. Een hele opgave en waarin de vakbond een cruciale rol speelt. Ook de betrekkingen tussen de Cubaanse vakbond en de internationale vakbondsbeweging worden onderzocht. Maar ook Cubaanse vakbondsmilitanten en Belgische vakbondsmensen komen aan het woord. Het boekje sluit af met een pleidooi voor (syndicale) solidariteit met Cuba. Verschillende Cubaanse en Belgische vakbondsleden en –secretarissen, zowel uit het ABVV als het ACV werkten mee.

Cuba, met syndicale groeten is wellicht het eerste Nederlandstalige werkje over de Cubaanse vakbond en de Belgische vakbondssolidariteit. Cubaanse en andere bronnen worden grondig geraadpleegd en ook de interviews in Cuba en België zijn uniek.

De keuze voor een beknopt boekje en de focus op de vakbond laten niet toe om alle historische, politieke en economische aspecten uit te diepen. Verwacht ook geen bladzijden vol voetnoten. Sommige termen zijn met een asterisk gemerkt en worden achteraan toegelicht. Voor aanvullende analyses en follow-up van de Cubaanse (syndicale) actualiteit kan de lezer terecht op de ICS-website www.cubanismo.net.

Het boekje kon op de medewerking rekenen van:

Erwin Carpentier is vertaler, vakbondsmilitant van de ACOD (AMiO) en bestuurslid van ICS, waar hij verantwoordelijk is voor de relaties met de vakbonden. Hij bezocht Cuba verscheidene keren. Hij was de eerste buitenlander die René Gonzalez, één van de Cuban Five, kon interviewen toen bekend raakte dat hij in Cuba mocht blijven. Hij volgt de Cubaanse media op de voet en publiceert regelmatig op de ICS-website.

Toon Danhieux werkt in de bijzondere jeugdzorg, is militant van de LBC en de ICS-webmaster.

Marc Vandepitte is leraar, hoofdafgevaardigde van de COC, en auteur van diverse boeken en artikels over Cuba. Zij leverden een bijdrage met eerdere gepubliceerde en bijgewerkte teksten en stellen zich ook ter beschikking voor conferenties en workshops over het thema.

Het boekje is opgedragen aan de Cuban Five, de vijf Cubanen die wegens hun strijd tegen anti-Cuba terreurorganisaties in de VS na een oneerlijk proces tot zeer zware gevangenisstraffen werden veroordeeld en voor wie een wereldwijde campagne loopt om hun vrijlating te eisen.

Cuba, met syndicale groeten kost 5 euro en is te koop bij ICS en bij vakbondsmilitanten. Het telt 160 bladzijden, kleurendruk, en is geïllustreerd met mooie en originele foto's. Ook bestellen via www.cubanismo.net.